

Princip, som der her er Tale om at opstille. Derimod skal jeg med Hensyn til det Punkt, hvor der er Uenighed med Hensyn til Valget af Kurator, Regjeringsforslagets §§ 2 og 3, bemærke, idet jeg forøvrigt skal fatte mig meget kort, at jeg med Hensyn til Begrundelsen kan henholde mig til Mindretallets ærede Ordfører. Jeg skal blot bemærke dette, at den Gang, da Konkursloven blev affattet, var man i Processkommissionen omtrent alle enige i den Affattelse, som senere blev foreflaaet af Regjeringen og vedtaget her i Thinget. Det var den Gang baade den nuværende Landssthingsmand fra Njøbenhavn, som den Gang var Justitsminister (Krieger), det ærede nuværende Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som senere blev Justitsminister, og jeg, vi vare alle enige om, at det var det Rigtige. Det gaa vi ikke fra. Vi troede den Gang, at det var det Rigtige, og vi lod os vist den Gang bestemme af den norske Konkurslov, som paa dette og flere andre Punkter var Forbillede for den danske; men vi ere senere — jeg tør sige, alle tre — komne til en anden Anskuelse og have forandret vor Mening — det vedjende vi os aabent, idet vi tro, som Mindretallets ærede Ordfører har udviklet, at den Maade, hvorpaa denne Sag har taget sig ud i Pragis, i Virkeligheden er en anden end den, vi troede, den vilde blive. Det er gaaget med at føre denne Lov ud i Livet anderledes, end vi mente, og netop de forskjellige Ulemper og Misligheder, som Mindretallets ærede Ordfører udviklede, have bevirket, at vi have maattet slutte os til den ikke lille Del af den juridiske Verden, som har havt et andet Syn paa Sagen og ment, at her ved Kuratorvalget skulde Hensynet til Fordringernes Størrelse spille en Rolle. — Imidlertid forekommer det mig, at selv om i dette Punkt Udvalgets Flertal maatte tage dette Things Flertal med sig, saaledes at §§ 2 og 3 ikke kunne sættes igjennem, er der dog i hvert Fald al Grund til at tage de øvrige Paragrafer i Lovforslaget, som man kan faae. Der er nemlig ingen organisk Forbindelse mellem de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Der er ikke Noget i Veien for, at man kan bortskjære §§ 2 og 3; de øvrige Paragrafer i Lovforslaget ville alligevel beholde deres Betydning, og navnlig turde det vel være, at § 4, som nu skal blive § 1, og de dertil hørende Bestemmelser i §§ 5 og 6 om Panthavernes Stilling netop under de nuværende økonomiske Forhold høre til de Bestemmelser i Lovforslaget, som have allerstørst praktisk Betydning, og som der maaste er mest Trang til saa

snart som muligt at faae ud. Jeg skal derfor tilraade Thinget først og fremmest at følge Mindretallet, men derjom Thinget følger Flertallet med Hensyn til §§ 2 og 3, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg dog alligevel mener at burde modtage Lovforslaget og se at føre det igjennem i det andet Thing.

Lauridsen: Jeg tror ogsaa, at det er Forandringen i § 72 eller 37, der har den største praktiske Betydning, og det har derfor glædet mig at høre, at den ærede Justitsminister nu har bekvæmet sig til ved Samlingens Slutning at tage imod denne Del af Lovforslaget. Jeg tror nemlig, at det har en stor praktisk Betydning at føre den igjennem, navnlig ogsaa af den Grund, at der hist og her blandt Landbosagsførerstanden har indsneget sig den meget uheldige Ting, at de have forlokket Landboere til at gaa Fallit og derefter en Tid lang administreret deres Eiendomme saaledes, at Panthaberne i Virkeligheden ikke fik Noget. Det vil man sikkert kunne sætte en Stopper for, og det skulde meget glæde mig. Med Hensyn til Kuratorvalget maa jeg sige, at jeg aldeles ikke betvivler, at Loven er kommet frem i den bedste Hensigt, og heller ikke betvivler de Folks gode Hensigt, som tale for den; men jeg tror, at de se Sagen noget ensidig. Jeg havde tænkt, hvis denne Sag var kommet tidligere, at tale længere om den, men nu vil jeg indskrænke mig til nogle korte, afbrudte Bemærkninger. Jeg tror ikke, at Kreditorerne have søt Ulemperne ved dette Princip af 1872 om Tallet i nogen væsentlig Grad; jeg har i alt Fald kun hørt det meget lidt omtale. Jeg tror nok, at det, som har givet Anledning til Lovforslaget, var Sagsførerforeningen, hvad ogsaa blev udtalt her ved Lovens første Behandling, og at det har været anset som særlig paatrængende fra Kreditorernes Side, har jeg ikke lagt Mærke til, førend dette Andragende er kommet dumpende lige ved Sessionens Slutning. Jeg tror, at dette Andragende er noget fremkaldt af, at Spørgsmaalet i den sidste Tid er fremdraget i Pressen af Sagsførerne, og jeg tror ikke, at der foreligger nogen egentlig Trang netop fra Kreditorernes Side til at fravige den nu bestaaende Ordning ved Kuratorvalget. Det, man imidlertid skal tage Hensyn til ved Affattelsen af Love over den Slags Forhold, er virkelig først og sidst Kreditorerne, og der forekommer det mig, at Mindretallet er en Smule ubilligt overfor Smaakreditorerne. Det skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa, da det er draget tilstrækkelig frem af den